

ערוץ 2000

נאיריק את השבת

מגזין "נאיריק את השבת" מברך את קוראיו ואת כל עם ישראל בארץ ובעולם בברכת פסח נשר ושמח!

בראשון בארבעה עשר יום לחדש פערב תאכלו מצת

מאז יציאת מצרים ועד היום, עם ישראל שומר באמונה על מצות אכילת מצה בפסח ונמנע מחמץ, לזכר היציאה החפוזה מעבדות לחרות. במשך דורות, בכל מצוות תכל, יהודים מכל הגליות מתכנסים סביב מאכל פשוט זה, המחבר בינו העבר להווה. המצה היא עדות חיה לנס הנאלה ומזכירה לנו שהאמונה היא המפתח לחרות האמתית.

זמני השבת והחג

ערים	כניסה	צאת החג	ר"ת
ירושלים	18:30	19:44	20:24
תל אביב	18:46	19:46	20:21
חיפה	18:37	19:46	20:21
באר שבע	18:47	19:45	20:20

הזמנים הינם על פי לוח ערוץ 2000

ביום שישי יש לעשות שריפת חמץ – וביום שבת יש לסיים את אכילת החמץ עד 10:00 בבוקר; אם נשאר חמץ יש לאבד אותו עד השעה 11:20 ולומר "כל חמירא". בתפילת מוסף מתחילים להזכיר "מוריד הטל" וממוציא החג הספרדים אומרים "ברכנו", והאשכנזים – "ותן ברכה".

ע"מ 13

מסלולים מומלצים לחול המועד פסח
ישראל סופר

ע"מ 11

איך לשמור על האש הפנימית?
הגב' רחלי קורדובה

ע"מ 8

"ליל הסדר שבו חיכינו לאורחים שעה וחצי"
הרב שלום ארוש

ע"מ 5

סגולה בדוקה לא לכעוס בליל הסדר!
הגאון הרב בן ציון מוצפי

ע"מ 3

מצה שמורה – חובה או הידור?
מרן הרב יצחק יוסף

המגזין מוקדש לע"ג: דוב בן שרה, אבינועם בן שרה | **לרפואה שלמה:** יחיאל בן ג'מלא, מרים בת כדיה | **לברכה והצלחה:** אהרון חיים בן רבקה, לאה בת רבקה, יעל בת עינה שולמית ומשפחתה, ארי גבריאל בן נתנאלה, שלו בן ורד | **לזיווג הטוב:** אורה מרים בת רחל, מעיין בת רחל

בואו והקדישו מגזינים למען זיכוי הרבים עבור היקר לכם – חייגו 073-2866527

בסוד שיח

אלעד כהן בשיח אקטואלי עם
הרב המקובל הרב יוסף ביטון
מרבני ערוץ 2000

על החמץ שבלב והסגולה בכוס של אליהו!

הרב מרבה לדבר על החמץ שבלב – איך
מבערים אותו?

"ידוע ומפורסם בזוהר הקדוש שהחמץ הוא
רמז ליצר הרע. מובא בספרים הקדושים, כי
מידות ותאוות שבהן יש לאדם התמודדות
מיוחדת – עליהן כותב האר"י הקדוש שהן
התיקון שהאדם בא לתקן בעולם הזה. על כן,
דווקא בהן עליו להתמקד. מפורסמים דברי
הגמרא במסכת סוכה: 'אמר רבי שמעון בן
לקיש, בכל יום יום יצרו של אדם מתגבר עליו, שנאמר 'צופה רשע
לצדיק ומבקש להמיתו'. מה פירוש 'להמיתו'? להמיתו ממש, אבל
לא רק, אלא גם להמית את אותה שעה בביטול תורה, או בנפילה
לעבירה חלילה. ממשיך רבי שמעון בן לקיש: 'לולא ה' עוזרו,
אינו יכול לו, שנאמר 'ה' לא יעזבנו בידו''. בספרי 'חזון יוסף',
בפרק 'כוח התפילה', חקרתי סוגיה זו של ביעור החמץ שבלב.
וכתבנו שם שאף שנאמר 'בראתי יצר הרע – בראתי לו תורה
תבלין', ואכן יש להתייגע בעמל התורה, הוכחנו שם שרק בכוח
התפילה יוכל האדם לבער את החמץ הפרטי שיבשיל' ירד
לעולם. לכן יש להרבות בתפילה, בתחנונים ובבכיות, וכך
בעזרת ה' 'ה' לא יעזבנו בידו'."

ליל שימורים – מה הכוונה בזה?

"ליל שימורים' הוא מלשון שמירה, והוא כולל שני סוגי
שימור: השימור הראשון הוא זכר לגאולת מצרים, שהקב"ה
משמר לנו את המעבר מ"מ"ט שערי טומאה לשערי טהרה.
כפי שאנו אומרים בהגדה של פסח: 'לולא שהוציאנו משם, עד
היום היינו משועבדים לפרעה במצרים' – כלומר, משועבדים
למ"ט שערי טומאה, ולא בהכרח פיזית. הקב"ה משמר לנו את
היציאה הזו מאז ועד היום. השימור השני הוא שהקב"ה משמר
את הבטחתו לישראל על הגאולה העתידית, כמובא בספרים
הקדושים. חכמי הקבלה, ובפרט האר"י הקדוש, מסבירים את
הפסוק 'ליל שימורים הוא לכם' – שביליה זה מתרחש דבר
שמימי שאין כמותו בכל השנה. בשפת הקבלה, נכנסים 'מוחין
דגדלות' לפני 'מוחין דקטנות'. בתרגום למושגים גשמיים, כאילו ילד
נולד בגיל 20. בלי יציאת מצרים, הקב"ה הפך את העולמות והאיר
אור עצום, וכביכול נולדנו בגיל 20 – עם כוח ועוצמה רוחנית שאפשרו
את יציאת מצרים. לאחר מכן אנו סופרים ספירת העומר ועושים הכול
בהדרגה – כמו תהליך טבעי של לידה, יניקה, מוחין דקטנות כמו ילד קטן,
עד לגדילה המלאה בחג השבועות. אבל בלידה זה, בגלל עוצמת האור, יש
שמירה מיוחדת על עם ישראל."

**האם יש עניין לעשות את הקידוש בחג בבוקר, בין שמזגו בליל הסדר בכוס
של אליהו הנביא?**

"הגמרא מספרת על רבי טרפון שהיה לוקח כוס חמישי וקורא עליו את ההלל הגדול,
ונוצרה מהמעשה הזה מחלוקת גדולה בקרב הפוסקים, שדנו במנהג הזה. יש שמסבירים
את מנהגו של רבי טרפון שמדובר בכוס רביעית, שהרי בשתיית כוס חמישית יש משום
איסור 'בל תוסיף', ולא נאריך. על כל פנים, מכאן התפתח המנהג של 'כוס של אליהו
הנביא'. משום שיש לנו ספק בעניין הכוס החמישי – אנו מוזגים כוס זו ומשאירים אותה
בצד עד שיבוא אליהו הנביא ויפשוט לנו את הספקות. רבי חיים פלאג' זע"א כותב
שנהגו למזוג את הכוס ולשים אותה ליד מיטת בעל הבית. בקהילות אשכנז רבות
לקחו את הכוס החמישית הזו שיש עליה ספק, והניחו אותה למחרת והשתמשו
בה לעשיית הקידוש של הבוקר, וזו סגולה גדולה."

חושג ביהדות

קערת ליל הסדר

הקערה עליה מסודרים המאכלים המסמלים
את מצוות ומנהגי ליל הסדר, המספרים את סיפור
יציאת מצרים. הקערה כוללת: זרוע (עצם צליה) זכר
לקרבן פסח; ביצה (מבושלת) זכר לקרבן חגיגה; מרור
(חסה/חזרת) המסמל את מרירות השעבוד;
חרוסת (תערובת פירות) המסמלת את הטיט; כרפס
(ירק, סלרי או תפוח אדמה) שמטבילים במי מלח;
ושלוש מצוות. במנהג אשכנז מסדרים את הסימנים
בצורת שתי שורות משולשות, ואילו במנהג
ספרד מסדרים בצורת מעגל,
נשהמצות במרכז.

זמן
קריאה:
דק' 2

אתם מוזמנים לאכול לחם עוני

ליל הסדר

מתחיל במילים "הא

לחמא עניא" – זה לחם העוני.

מיד אחר כך אנחנו אומרים "כל דכפי

ייתי ויכנול" – כל רעב יבוא ויאכל.

איזה מין הזמנה זו, להציע לאורחים לחם עוני?

הפתיחה הזו מלמדת אותנו על המהות האמיתית של
חירות – לא העושר או המותרות, אלא היכולת לחלוק עם
אחרים את מה שיש לנו, גם כשיש לנו מעט.

לעיתים, חושבים שחירות פירושה "לעשות מה שאני רוצה,
מתי שאני רוצה".

אבל פסח מלמד אותנו תפיסה שונה לגמרי של חירות.

כשאנחנו מוזמנים אחרים לחלוק את לחם העוני שלנו, אנחנו מפגינים
את החירות האמיתית שלנו – לא להיות כבולים לחומרות, להיות
מסוגלים לחת גם כשאין לנו הרבה, לחיות לפי ערכים מעבר לצרכים
האישיים שלנו.

הצצה לפרשה

”...
כָּל חֶלֶב לֹא
תֹאכְלוּ”

”...
כָּתֹב בְּסֵפֶר תְּחִנּוֹתָי:”

”וְעַל כֵּן תִּהְיֶה מִשְׁכְּבִי הָאֵל
הַגְּדוֹלִים עָלֵינוּ אֶנְחֵנוּ עִמּוֹ
אֲשֶׁר פָּחַר וְהִרְחִיק מִקְּדוּשָׁתוֹ
מִמָּקְלָמוֹתָיו אֶל הַגּוֹי וּמִוִּלְיָד
בּוֹ לַחֹת קְדוֹת. וְהָאֵל הַפֶּלֶל
שָׁנֹשׁ לִי לְפִי הַפֶּשֶׁט כְּכֹל
אֲסוּרֵי הַמִּצְוֹת, כְּמוֹ שֶׁאֶמְרֵנוּ
לְמַעֲלָה. וְיָדוּעַ כִּי הַחֶלֶב דָּבָק
וּמוֹלִיד לַחֹת קְדוֹת.”

המגזין
וצפה

”כל בו נתנאל” בעיר אלעד

יש לכם תחנה מצטיינת של המגזין
לפתח אותנו? info@mag2000.co.il

MAG@TV2000.CO.IL

ערוץ
2000

מו"ל: ערוץ 2000 להפצת יהדות
עורכי: נפתלי

ביקורת: חברי ועדת הביקורת
גרפיקה ועיצובים: מחלקת הסטודיו

© כל הזכויות שמורות
מרכזיה *2610 שלוחה 1

להצטרפות לנבחרת מזכי הרבים
מפיצי המגזין: חיינו 073-2866527
058-450-2000

לקבלת המגזין במייל ולהערות ניתן לפנות
לקבוצת המייל MAG@TV2000.CO.IL

מצה שמורה – חובה או הידור?

לכבוד היקר והנעלה שלום רב,

על אודות מה ששאל באיזה מצה יוצאים בה ידי חובה בלילה הראשון של פסח, וכן האם יש מצווה לאכול מצה שמורה במשך כל ימי הפסח?

מבואר בספר "ילקוט יוסף" – מועדים על הלכות פסח, בדיני מוציא מצה, שמצווה מן המובחר שמצה תהיה שמורה משעת קצירה, ובשעת הדחק כשאין אפשרות להשיג מצה שמורה משעת קצירה, יוצאים ידי חובה גם במצה שמורה משעת טחינה או לישא ומברכים עליה.

וכמו כן יש להשתדל להשיג מצה שמורה של עבודת יד, שנעשית בידי אנשים יראי שמיים הבקיים בהלכה – לצאת בה ידי חובת מצה בלילה הראשונה לכל הדעות. ובשעת הדחק, שאינו מוצא מצה של עבודת יד, אפשר לצאת ידי חובה במצה שנעשית על ידי מכונה חשמלית, באופן שבשעת לחיצת הכפתור

זמן קריאה: 1.5 דק

להפעלת המכונה על ידי ישראל יאמר לשם מצת מצווה, ואף יכול לברך עליה.

וביתר ימי הפסח גם מי שמקפיד לאכול רק מצה שמורה משעת קצירה, רשאי לאכול מצה שמורה על מכונה הכשרה לפסח.

ולענין מצה עשירה, מותר לאכול מצה עשירה בליל פסח, אלא שאין יוצאים בה ידי חובת מצה, ולא גזרין [גזרין] בזה [ולא חששין] שמא יאכל ממנה למצת מצווה. לכן, מותר למי שהוא בכור שהתענה בערב פסח לאכול פחות מכביצה ממצה עשירה אחר הקידוש, כדי שיוכל לומר את ההגדה כראוי, ולספר ביציאת מצרים.

ולענין שאר ימי החג משמע מדברי ה"שולחן ערוך" שכתב כי "החייטים שעושים בהם מצת מצווה טוב לשומרן שלא יפלו עליהן מים משעת קצירה...", ומשמע דווקא מצת מצווה, מה שאין כן שאר המצות אינן צריכות שימור משעת קצירה. מכל מקום, כתב ה"ברכי יוסף" בשם מהר"י זיין שלכתחילה

"צריך שימור משעת קצירה במצה שאוכל בכל הפסח לדעת הר"ף והרמב"ם וקצת מהגאונים, ולא דוקא במצת מצווה". אבל הטור כתב בשם הר"ף שדווקא למצת מצווה [צריך שימור] וכן כתב ה"שלטי גבורים" בשם ריא"ז [רבי ישעיה בן אליה די טראני – מחכמי הראשונים], וכן כתב הר"ן. וכתב הרב "חיי אדם" שאף שמצד הדיו אין צריך שמירה זו אלא לכזית של חובה [כלומר, מצת מצווה בליל הסדר], מכל מקום נוהגים החרדים – וכן ראוי – שיהיו כל המצות משומרים משעת קצירה. והוסיף כי הגר"א מוולנה החמיר מאוד בזה. על כן ראוי למי שיש באפשרותו לאכול מצה שמורה בכל ימי הפסח. אך זה מצד חומרא, שמעיקר הדיו יש לפסוק כדעת ה"שולחן ערוך" שאין צריך מצה שמורה אלא למצת מצווה.

לידור הקבוע במוציא שבת קודש, חפשו ערוץ 2000

מה הכשר?

שמן של כמה פרשות בתורה מורכב משתי אותיות בלבד?

יודעים את התשובה? שאלו לנו לחילוקי!

תשובה מהמגזין הקודש: נח.

נקודת האור - הרב עידו סחמה - מרבני ערוץ 2000

מבחן האמת של חסיד קוצק

זמן קריאה: 1.5 דק

הרהר בינו לבין עצמו. "אולי הם יודעים משהו שאני לא יודע?"

בהחלטה של רגע, הוא אצר אומץ והשיב: "איני יכול. תורתנו אוסרת לאכול לפני התפילה".

דממה השתררה בחדר.

ואז הופיעו חיוכים על פני החסידים הוותיקים. "עברת את המבחן", אמר הזקן שביניהם. "בחסידות קוצק, מידת האמת עומדת בראש התכונות בהן חייב אדם להחזיק ולהישאר איתן. זו הייתה רק בדיקה לראות אם תעמוד באמת שלך גם כשכולם נוהגים אחרת".

בעולם של "כולם עושים את זה" ו"זה המנהג המקובל",

הגיבור האמיתי הוא מי שמעז

לעמוד על האמת שלו, גם אם הוא עומד לבדו. לפעמים, דווקא העמידה האיתנה הזו על האמת – היא תהיה התגברות על המבחן שאחריו יפתחו בפנינו שערים חדשים.

בליל חורף קר, נר בודד האיר את חדר האוכל בחצר קוצק. הדממה נשברה כאשר החסידים הוותיקים הרימו כוסית לכבוד הבא החדש בשעריהם. עיניו של החסיד החדש ברקו מהתרגשות – סוף סוף התקבל למעגל המקודש של חסידות קוצק, מקום בו האמת עמדה מעל הכול. "לחיים!" קראו כולם, והמשקה החריף חימם את גופו ונשמתו. מה שלא ידע החסיד הצעיר, שמבחן האמת שלו יתחיל ממש בבוקר המחר.

למחרת, בשעה מוקדמת מאוד, כשהחסיד החדש עדיין היה שקוע עמוק בשנתו, קמו שכניו לחדר ויצאו בחשאי לבית הכנסת לתפילת שחרית במניין מוקדם. הם השלימו את תפילתם, התפשטו, וחזרו בשקט למיטותיהם כאילו המשיכו את שנתם. בבוקר מאוחר יותר קמו כולם והתיישבו כולם לאכול פת שחרית. החסיד החדש, שלא ידע שחבריו כבר התפללו, נדהם לראות אותם אוכלים לפני התפילה. הוא ניסה לומר משהו על האיסור, אך הוא היה נבוכ מדי. "טול את ידיך ובוא לאכול", קראו לו בני החבורה.

ליבו של החסיד החדש נצבט. בעוד פיו רוצה להזכיר: "הלא אסור לאכול לפני התפילה", הוא חשש מהמחשבה להיות שונה. "אולי כאן יש מנהג אחר?"

פרשת

97

פסוקים בפרשה!

הפרשת השבוע: "וערבה".

2 הפרשה ה' של החומש ה'3, ויקרא.

נשיאים בישראל:

תרומת הדשן, אש תמיד, תורת המנוחה, מנחת הכהן, מנחת הכהן, הגדול, תורת החטאות, תורת האשם, זכויות הכהנים בקרבנות, תורת השלמים וקורבן התמיד, איסור חלב ודם, מיני אהרן ובניו, הלבשתם בבגדי הכהונה, משיחתם בשמן, קורבנות המילואים ושבעות ימי המילואים.

להתחבר, להתרגש להתחזק עם הרב יניב עזיז

<<<< שיעור בפרשת השבוע ואקסואליה

מעשיר ומעורר השראה! תובנות חדשות עם אמונה עזה!

הצטרפו לשיעור מקיף ומעמיק

המחבר בצורה יפה ונעימה בין תכנים עשירים מהמקורות לבין זווית אקטואלית עכשווית, שתספק לכם הבנה מעמיקה ופרספקטיבה רעננה על פרשת השבוע ותחומים אקטואליים.

לידור הקבוע ביום שלישי

בשעה 21:00

חפשו ערוץ 2000.

ניתן להזמין את הרב

לחוג בית ללא עלות

וללא התרמה - חייגו

0733212992

ערוץ 2000

03-378-2000

רגע טוב לנשמה

הרב יהונתן ענבה מפקח רוחני
ומרבני ערוץ 2000

הרב טולידאנו זעק: "לא אחים שלי קר ואתם דואגים לכבודי?"

זמן
קריאה
2.5 דק'

חובת שמירת המצוות איננה מסתכמת אך ורק בעצם עשייתן. גם דרך העשייה, מצב הרוח, ההשתדלות והמסירות הם חלק בלתי נפרד משלמות היהודי בעבודת בוראו. כאשר האדם עושה מעשה בעצלותיים, הרי הוא מורה לרבים שהעשייה היא עול, וכל מעשיו נעשים בעל כורחו. אולם כאשר האדם זריז ומשתדל ונותן את כל יכולותיו, ניכר שהוא מעריך את המעמד, הוא שמח בו וקיום המצוות הוא דבר מהותי אצלו בעל חשיבות עליונה.

כאשר הקב"ה מצווה את אהרן ובניו על קורבן העולה, ישנו ציווי מיוחד – ההקרבה צריכה להיעשות בזריזות.

אהרן הכהן בוודאי קיים את עבודת ה' שלו ללא דופי בהערכה ובזריזות נפלאה. אולם, ברוב הקרבת הקורבנות יש לכהנים חלק בבשר המוקרב והוא למעשה פרנסתם במקדש.

אולם במצוות העולה לכהן אין הנאת אכילה באף חלק מאותו קורבן. קורבן עולה נשרף כולו לשם ה', וממילא יש לדבר את הכהנים להמשיך ולקיים את המצוות באותה חריצות ובאותה זריזות לעבודת ה', גם אם זה יבוא על חשבון הרווחים, הכבוד או הכוחות שלהם.

מעשה שהיה כך היה:

רבי רפאל ברוך טולידאנו היה אחד מגדולי התורה במרוקו. לעיתים תכופות היה עושה מסעות לטובת חזיקי הקהילות. יום אחד קיבל הרב מכתב מעניי אחד מערי מרוקו: "אין לנו שמיכות וקר לנו, אולי הרב יכול להיות בעזרנו".

הרב, למרות גילו המופלג, לא חשב פעמיים והחליט: "אני נוסע לאותה עיירה". מקורביו ניסו לשכנעו, "אולי עדיף לרשום מכתב להנהגה המקומית שהם יטפלו? אולי מספיק שרק נודיע להם שהרב רוצה להגיע כדי שישנו את חשיבות הדבר?". "לא אחים שלי קר ואתם דואגים לכבודי?" השיב הרב בתקיפות. מיד הורה על יציאה לדרך, ולאחר ימים מעטים הגיע לאותה עיירה.

אנשי המקום הוכו בתדהמה לראות את ראש בית הדין מגיע לביקור אצלם. עשיר המקום נידב את ביתו, והרב ביקש להכריז שמחר יישא משא מרכזי לאנשי המקום – איש בל יעדר. ואכן, בית הכנסת היה מלא מלא מפה לפה. בתחילת דבריו ביקש הרב לשתף את הציבור על הלילה

הרב רפאל ברוך טולידאנו
(קריאה: מערכת ספר קדוש וברוך)

הקשה שעבר: "קפאתי מקור, לא יכולתי להירדם". העשיר חש מבוכה עצומה, אבל הרב עצר את דבריו והסביר: "בבית בו שכנתי ישנן שמיכות למכביר, אולם הקור של עניי המקום חדר לעצמותי ולא הצלחתי להתחמם לרגע".

"ועכשיו", המשיך הרב בקול נחוש, "אני מכריז שאמשיך לעמוד על הדוכן עד שכל אחד מעשירי המקום יתרום שמיכה לעני ולמשפחתו. וכן, מהיום כל עשיר יאמץ משפחה אחת, כי לא יכול להיות שאחים שלנו יחיו בחוסר לצידינו ואנחנו נשלים עם העוול הזה".

העשירים, שראו בעיניהם את מסירותו וזריזותו של הרב לכבודם של אנשים שלא הכיר מקרוב, מיד קיבלו על עצמם את בקשתו, ומצב העניים השתנה בין רגע לטובה ולברכה.

יעזר ה' הטוב שנזכה לעשות רצונו בזריזות מתוך אמונה וחיבור, לעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם, אמן.

לשידור הקבוע ביום רביעי בשעה 21:00, חפשו ערוץ 2000
ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות וללא התרמה -
חייגו 073-3212992

מתנה נשבת - הרב נתן פוקסברור מנהל ת"ת בוסטון
יין לקידוש -
מתי הוא נחשב פגום?
ב"שולחן ערוך" נפסק שאין מקדשים על יין פגום, כלומר, אם שתה אדם מאותו כוס או מהכלי עצמו שבו היין, אזי שאר היין שנשאר נקרא "פגום". וכן יש להיזהר שלא לקדש על יין מגולה, כלומר ששהה פתוח וללא השגחה - ואחד הטעמים הוא משום שהיין בקידוש מסמל את היין המשוחרר לצדיקים לעתיד לבוא, והוא טמיר וגנוני.

זמן
קריאה
0.5 דק'

מעל החזל - הרב מנחם וייס - מוחחה עולמי למזלות - מרבני ערוץ 2000

מזל טלה - זה הסוד שלכם!

זמן
קריאה
1 דק'

בני ובנות מזל טלה - המזל הראשון בגלגל המזלות - משקף במהותו סוד עמוק הקשור לעם ישראל ולחודש הגאולה, ניסן.

בספר הפרדס המיוחס לרש"י הקדוש מובא טעם מיוחד לשם "שבת הגדול" - השבת שלפני פסח. כאשר יצאו ממצרים, היה זה ביום חמישי בשבוע. עם ישראל נצטווה בעשירי לחודש ניסן - שחל אז בשבת - לקחת שה לקרבן פסח ולקשור אותו למיטותיהם. בני ישראל חששו מאוד: "הרי השה הוא האלוהים של המצרים, איך ניקח את האלוה שלם לקורבן?" אך הקב"ה

הרגיע אותם: "אל תפחדו!" וכשבאו המצרים לנקום בהם על לקיחת האליל שלהם וקשירתו, התרחש נס גדול - המצרים נהרגו, המעיים שלהם נחתכו, באש הם נדעכו, ונידונו בייסורים וחולאים רעים, ולא הצליחו להזיק לישראל כלל. על שם הנס הגדול הזה נקראת שבת זו "שבת הגדול", כפי שמובא גם בתוספות במסכת שבת. שה היא כבשה בוגרת, ואילו טלה הוא גור צעיר של הכבשה - מאותה משפחה. כבר לפני יציאת מצרים, עוד בהיותם במצרים, קיבלו עם ישראל את הכוח

והשליטה על אומות העולם.

במזל הראשון - מזל טלה - טמון הסוד של עליונות עם ישראל על אומות העולם, את הכוח להיות מעל המזל המאפיין את עם סגולה. זהו עומק נוסף לקריאת שבת זו "שבת הגדול" - שבה התגלו לראשונה גדולתם של ישראל וכוחם להתעלות מעל לכוחות הטבע והמזל.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות
וללא התרמה - חייגו 073-3212992

סגולה בדוקה לא לנעוט נליל הסדר!

שלום כבוד הרב! אני מאוד לחוץ לקראת מחר
שהסדר יעבור כמו שצריך בעזרת ה'.

אסור להילחץ. לעשות את הסדר ברמה ובשמחה.

כן אבל הרב יודע איך זה... אחד הילדים שופך את היין,
השני שובר את הכוס. איך אפשר לא להתעצבן ככה...

תאמר ל"ו פעמים "הלל לא יקפיד" בתחילת הלילה עם חיוך.

בעזרת ה' נקווה שזה יעזור, אבל אני עדיין לחוץ. הרב, מה
אי אפשר להכין כלום לפני, אפילו לא לשטוף את הירקות?

אחר זמן זאת השבת לומר "ברוך המבדיל בין קודש
לקודש" ולהתחיל ההכנות.

טוב בסדר גמור. אולי אני מתעסק יותר מדי בכל מה
שמסביב... מה באמת הכי חשוב הלילה הזה כבוד הרב?

עיקר הלילה הוא התעוררות הלב בשמחה לספר
ביציאת מצרים.

הרב זוכר את ליל הסדר בבית אביו, הגאון רבי שלמאן מוצפי
זצ"ל, ויכול לספר לנו?

ליל הסדר של אבי זצ"ל היה פלא פלאות. כוונות הרש"ש
על כל פרט, ארבע כוסות, מצה, מרור, חרוסת, קריאת
ההגדה בקול רם כשופר. וכמשיים שר בפרסית... את חד
גדיא בשמחה ובבדיחות הדעת, והיה מברך את כל ישראל
בחיים טובים ומאושרים, אחר כך שר את "אחד מי יודע"
בערבית. אבי היה בכור ולאחר תענית בכורות, וחולה, אבל
עדיין שואג כארי. לא היה לילה שמח בשנה כלילה הזה.

דברי ציון - נח טי תשובות הגאון הרב בן ציון מוצפי

חיזוק לשבת

הרב אסי עדני
מרבני ערוץ 2000

"פעם העשירית - כמה סוכר?"

מסופר על אדם מבוגר שהגיע לרופא וביקש עזרה עבור אשתו, כי חשב שהיא
זקוקה למכשיר שמיעה. "היא לא שומעת כשאני מדבר אליה", התלונן. הרופא
הציע לו לערוך ניסוי שיבחן מאיזה מרחק היא לא שומעת: "שב בסלון ובקש
ממנה כוס קפה. אם היא לא עונה, התקרב מטר נוסף ונסה שוב". האיש יישם את
העצה. הוא התיישב בסלון וקרא, "אפשר כוס קפה!" אך לא קיבל מענה. הוא התקדם
קצת וניסה שוב: "אפשר כוס קפה!" - שוב, ללא תגובה. כך המשיך עד חמישה
סנטימטרים מאוזנה וקרא: "אפשר כוס קפה!"
באותו רגע הסתובבה אליו אשתו: "זו כבר הפעם העשירית שאני שואלת אותך
- כמה סוכר?"
התברר שהבעיה הייתה אצלו כל הזמן, בעוד שהוא היה משוכנע שהבעיה
נמצאת אצל אשתו.

כאשר אנו מאשימים אחרים בבעיות שלנו, אנחנו מסירים מעצמנו אחריות
ומעבירים אותה לזולת. לקיחת אחריות היא אחד מהערכים היסודיים ביותר
ביהדות. מהות האדם מתבטאת ביכולתו לבחור ולהשפיע על עולמו, והאחריות
הנלווית היא חלק בלתי נפרד מקיום המצוות ומחיי היומיום.

הרב יהודה לייב אשלג זצ"ל, בעל "הסולם", מסביר שהשורש לחטא אדם
הראשון נעוץ בחוסר לקיחת אחריות. לאחר החטא, כאשר הקב"ה שואל את
אדם וחווה מדוע חטאו, שניהם מנסים להסיר מעצמם אחריות: אדם מאשים את
חווה, וחווה מאשימה את הנחש. חוסר נטילת האחריות הזה הוא מקור לפירוד,
לכאוס ולסבל בעולם. אנשים לא אוהבים לקחת אחריות, משום שהם מפחדים.
הם מפחדים להיכשל, מפחדים שישפטו אותם, מפחדים מההשלכות. אנשים
חוששים שאם ייקחו אחריות - הם יהיו חשופים לביקורת. לכן, הם מעדיפים להטיל
את האשמה על אחרים או על הנסיבות. גורם נוסף הוא חוסר ביטחון עצמי. אדם
שאינו בטוח בעצמו עשוי לחשוב שאין ביכולתו להתמודד עם המשימות המוטלות
עליו או שאינו חזק מספיק לשאת בתוצאות פעולותיו. כאשר אדם מרגיש חלש או
חסר ערך, הוא נוטה להימנע מאחריות על חייו ומעשיו.

אבל עלינו לדעת כי הנטייה להימנע מלקיחת אחריות מובילה לאיבוד כיוון
בחיים ולתחושת ריקנות, בעוד שנטילת אחריות מביאה לצמיחה, לחיזוק האישיות
ולהתקרבות לבורא. הצעד הראשון לשינוי אמיתי הוא ההכרה שהאחריות לחינוך
מוטלת בראש ובראשונה עלינו.

כוחה של חילה - הרב שמואל חמן - מרבני ערוץ 2000

"יוסי הזה נהיה צדיק פתאום!"

יוסי מגיע למטבחון בעבודה ורואה את חברו ערן מברך ברכת "אשר יצר"
בכוונה מתוך הכתב. יוסי, שנפעם מהמראה, סיפר זאת לחברו אחר, ולבסוף
הוסיף: "אתה יודע, פעם ערן לא היה מברך בכלל, והיום ברוך ה' הוא התחזק".
האם עבר יוסי באיסור לשון הרע? הרי בהגדה של פסח מספרים חז"ל: "מתחילה עובדי
עבודה זרה היו אבותינו". שאלה זו רלוונטית אפילו יותר בזמננו, שברוך ה' יש הרבה בעלי
תשובה ומתחזקים.

תשובה: אם גילוי העבר של ערן גורם לו צער ועוגמת נפש, או שעלול להיגרם מכך
נזק, הרי שהדבר אסור. אבל אם באמת ערן אינו מתגנה בזה (כגון שהוא בעצמו
מספר את תהליך החזרה בתשובה שלו) ולא יכול להיגרם לו מזה נזק -
מותר. ולכן מותר לספר בהגדה כי "מתחילה עובדי עבודה זרה היו
אבותינו", שאין בזה צער ואינו יכול לגרום נזק.

**הלכה - אסור לאדם לספר על חברו שבעבר הוא היה הפרחח של השכונה,
ורק לאחרונה התחזק והשתנה מהקצה אל הקצה, אלא אם כן הוא
יודע שחברו מספר זאת בעצמו ברבים, ולא יכול להיגרם לו מזה
נזק.**

המדבר לשון הרע עובר על 17 לאווין, 14 עשין ו-3 ארורין.

מחייבים
למחלקת 'פעילים'
של ערוץ 2000

יוחד נציל
עוד יהודיה
מהתבוללות

073-2866514

זמנים
24/6

לא כל חגיגה זה חג

ראיתם משהו חשוד?
נהשפתם לחומר מיסיונרי?

פנו אלינו ואנו נטפל!

ההשקפה

ראש הישיבה
הרב ראובן אלבז

הסוד של משגיח ישיבת פוניבז'

רבי יחזקאל לוינשטיין זצוק"ל, המשגיח הנודע של ישיבות פוניבז' ומיר, העמיד אלפי תלמידים, ראשי ישיבות, משגיחים, ותלמידי חכמים מופלגים. מי שקורא את כתביו מרגיש, שהרב חש את הדברים ממש בחוש. הקריאה בספריו היא לא קריאה בלבד, אלא ראיית הדברים.

אחד מתלמידיו סיפר, שפעם אחת ליווה את המשגיח, וכשנכנס עימו לביתו, פתח הרב ואמר: "דע לך, כל מה שאתה רואה שיש לי, תלמידים ותלמידי תלמידים וכו' –

זה הכול משום שפעם אחת תפסתי את הרגע!

בצעירותי למדתי בישיבתו של מרן ה'חפץ חיים' זצ"ל בראדין, ולמדו שם תלמידי חכמים מופלגים, רבנים קדושים ומגידי שיעורים.

המשגיח של ישיבת מיר, **רבי ירוחם ליבוביץ'** זצ"ל, הגיע לתקופה קצרה לישיבת ראדין, ושימש שם באותה תקופה כמשגיח. באחת השיחות שמסר רבי ירוחם בישיבה, הוא דיבר על נושא האמונה החושית, על הראייה של אמונת ה' בחוש".

המשגיח המשגיח רבי יחזקאל לוינשטיין וסיפר: "גם קודם השיחה עבדתי על עצמי, אבל כששמעתי את שיחתו של רבי ירוחם, שהייתה ברמה גבוהה ועמוקה עד מאוד, הרגשתי שכל העבודה שעבדתי על עצמי באמונה ובמידות – הרי היא כקליפת השום ביחס למה ששמעתי בשיחה זו.

מרב שריכזתי את עצמי בדברי המשגיח רבי ירוחם, הרגשתי סחרחורת חזקה מאוד, ו**קבילתי על עצמי להרגיש את הקב"ה בכל מקום**. בשולחן, במחברת ובספר, בכוס ובצלחת, בכל מקום לראות את ה'. התחלתי להתאמץ ולקיים את דברי רבי ירוחם במציאות החיים, המשכתי והמשכתי, 'אֶחָזְתִּיו וְלֹא אֶרְפֹּנוּ' – ואם אני זוכה שכיום תלמידי" מכוונים את עצמם לאור הנפלא הזה – **אין זה אלא בזכות אותו רגע של סחרור שהיה לי, שהתאמצתי להבין מהי אמונה חושית**, וזה היה מהלך כל חיי".

זה לא קל, אבל אם אדם נתפס במהלך אחד, ונשאר עקבי ולא זז ממנו – בכוחו לעלות במעלות אינסופיות, ולא זו בלבד, אלא שהוא גם מעלה עימו אחרים.

זהו דבר עצום!

ברגע אחד האדם יכול לעלות ולהתעלות!

לכן, כששומע האדם דבר שהוא מתלהב ממנו, עליו לתפוס אותו ולא להרפות ממנו.

לשידור הקבוע ביום שני בשעה 21:00, חפשו ערוץ 2000

החוח היהודי

עגלת קניות

נסו לדמיין לרגע את עצמכם עורכים את קניות החג ללא עגלת קניות. כמה פעמים הייתם צריכים ללכת עד הרכב ולחזור? מעטים יודעים כי האיש שהביא לעולם את עגלת הקניות היה יהודי בשם סילבן גולדמן. בשנות ה-30, כבעלים של רשת סופרמרקטים באוקלהומה סיטי, גולדמן שם לב שלקוחותיו מפסיקים לקנות ברגע ששלי הקניות שלהם נעשים כבדים מדי.

במקום להשלים עם המצב, גולדמן פיתח את הרעיון של עגלה עם גלגלים וסלים מדורגים שתאפשר ללקוחות לשאת כמות גדולה יותר של מוצרים – בלי להתאמץ. למרות היעילות הברורה, אנשים היססו בתחילה להשתמש בעגלות החדשות: גברים חששו להיתפס כחלשים שנאלצים להיעזר בעגלה, ונשים טענו שזה מזכיר להן עגלת תינוקות. אבל גולדמן לא ויתר. הוא שכר אנשים שישתובבו בחנויות וישתמשו בעגלות, כדי ליצור תחושה שזו התנהגות חברתית מקובלת. התכנסים עבד, והלקוחות החלו להשתמש בעגלות. תוך זמן קצר, הפכה ההמצאה לחלק בלתי נפרד מחוויית הקניות בכל רחבי העולם.

שם האדם

הרב שמשון פוקס מומחה עולמי
לשם האדם - מרבני ערוץ 2000

ויקרא שמו בישראל – "פסח"

חג **הפסח** נקרא כך משום שבזמנו עולם "פסח" – כלומר דיגל – על בתי היהודים כשהכה את הבכורות במצרים.

סיבה נוספת היא שבפסח אנחנו מצווים לספר ולהרבות בסיפור יציאת מצרים. ואם אין ילדים לספר להם? אז תספר לאישה, או לחבר, או אפילו לעצמך!

העיקר שהפה שלנו יספר בסיפור יציאת מצרים. לכן, יש שדורשים את שם החג כ"פה סח" – כלומר, פה שמדבר ומספר.

אבל איך קרה שגם אנשים נקראים בשם "פסח", ואפילו לא מעט גדולי תורה? כששאלו זאת את מרן שר התורה רבי חיים קניבסקי זצ"ל, השיב שכנראה היה יהודי שנולד בפסח, וקראו את שמו על שם החג – "וכך נשתרבה השם".

היה פעם נוכח אחד, גנב ורמאי, שבא לפני חג הפסח לגנוי אחד ואמר לו: "תלווה לי כסף ואני אחזיר לך ריבית כפולה ממה שנהוג".

הגוי חשש לכספו. "אולי אתה נוכח?" הטיח באיש החשוד. "מה פתאום? כל היהודים מכירים אותי! תלך ותשאל אותם אפילו... קוראים לי 'פסח'!"

הגוי החליט לבדוק. הלך הגוי לשוק, ושמע מימינו שני אנשים משוחחים: "מהר מהר, זה לכבוד פסח..." מאחוריו שמע עוד אימא שמאיצה בילדה שלה: "קדימה מהר... לנקות לכבוד פסח..."

חשב לעצמו הנוכח: "כנראה הבן אדם הזה באמת חשוב..." הלך ונתן לו סכום כפול ממה שביקש.

עבר הזמן ואותו נוכח נעלם. הגוי לחפש אותו אצל היהודים. שאל אנשים בשוק: "תגיד, מה עם פסח?" ענו לו: "תעשה טובה... עזוב אותנו... אל תדבר איתנו על פסח". הזדרז אל אותה אישה שניקתה את הבית, שאל אותה: "סליחה! תגיד מה עם פסח?" השיבה לו באנחה כבדה: "תעשה טובה, רק אל תזכיר לי את פסח... הרג אותי הפסח הזה". אמר לעצמו הגוי: "איזה רמאי הפסח הזה... לא רק על" הוא הצליח לעבוד!"

לשידור הקבוע ביום ראשון בשעה 21:00, חפשו ערוץ 2000.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות וללא התרמה - חיינו 073-3212992

לייעוץ אישי והכוונה על שם האדם - ע"פ חז"ל וברכה מהרב חיינו 073-3212996

טעמי המנהגים - הרב עזרא שקלים - מרבני ערוץ 2000

מה עוד קרה בליל הסדר?

בלילה זה הכה אברהם אבינו את ארבעת המלכים כשיצא להציל את לוט, והמלאך הכה את פרעה כשלקח את שרה אמנו. **בלילה** הזה קיבל יעקב אבינו את הברכות מיצחק אבינו, ולכן יש עניין גדול בליל הסדר לברך את הילדים.

בלילה זה יעקב אבינו ניצח את מלאכו של עשו; **בלילה** זה יצאו בני ישראל מארץ מצרים; בלילה זה נלחם גדעון עם 300 איש במדין – וניצח.

ליל הסדר היה גם **הלילה** שבו המלאך גבריאל הכה את כל מחנה סנחריב בימי המלך חזקיהו. באותו לילה דניאל ניצל מגוב האריות, וחנניה מישאל ועזריה ניצלו מכבשן האש; וזהו גם **הלילה** שבו נדדה שנת המלך אחשורוש והתחילה ישועתם של ישראל. מי שמתאמץ בלילה הקדוש הזה לפאר את שולחן החג בכלים נאים, יזכה לשפע – וזוכה לכפר בכך על גאוה פסולה. וכן מי שקשה לו ומתאמץ לקיים את מצוות הלילה – אכילת ארבע כזיתות מצה ושתיית ארבע כוסות של יין – בעזרת ה' לא יצטרך כל אותה שנה לתרופות – שכבר הצטער על אכילה של מצווה!

לשידור הקבוע ביום רביעי בשעה 11:00 - חפשו ערוץ 2000

ברכת מזל טוב חמה
ולבית לידיתו היקר
יהונתן דדון ה"ו ורעייתו החשובה
לרגל הולדת הבן נ"י. יה רצון שיש
הריון לגדלו לתורה וליראת שמיים
ולרוח ממנו נחת רוח יהודית אמיתית,
מתוך בריאות עושר ואושר.
מאחלים, צוות המגזין -
משפחת ערוץ 2000

זמן
קריאה:
ד' 3.5

"העולם היה הפוך":

הסיבה מאחורי היעלמותו של עידן טל

ריאיון נדיר בערוץ 2000 עם אחד מכוכבי הכדורגל הגדולים בכל הזמנים שיום אחד פשוט נעלם.
נעת, לראשונה, הוא שובר שתיקה

מאיפה נבע הקשר המיוחד?

"בזכות רשב"י נולדתי. הלידה שלי הסתבכה, והרופא אמר: 'מישהו לא ישרוד. או הילד או האימא' – או שניהם. סבתא שלי זיכרונה לברכה שמעה את זה, ובאותו רגע נדרה שאם אנחנו יוצאים בריאים ושלמים – בכל ראש חודש אלול נהיה כולנו בהר מירון. ועל הדבר הזה גדלתי עד שחזרתי בתשובה לא ידעתי בכלל מי היה רשב"י ומי אלו חכמי המשנה."

אם היית יכול להעביר מסר למלך השערים של הכדורגל כיום, מה היית אומר לו?

"שידע למי להגיד תודה. כשאנחנו מכניסים גול זה לא כי אנחנו כאלה טובים. אלא גם פה נמצא הקב"ה. היו ימים שהייתי בועט מדויק והכדור היה עף לשמיים והיו ימים שהייתי בועט הכי עקום שבעולם, פוגע במישהו ונכנס. בכל דבר צריך סייעתא דשמיא גדולה. לכן צריך להגיד תודה על הכול". בעוד שמש ירושלמית נעימה מלטפת את הדשא הירוק של בית הלוחם, עידן טל מביט אל הנוף בעיניים שקטות ומלאות תודה. כדורגלן העבר שהבקיע מאות שערים באצטדיונים ברחבי העולם מצא את השער החשוב ביותר – השער שמוביל לחיים של משמעות, תורה, וחסד. בזמן שאנשים רבים מחפשים תשובות במקומות רחוקים, עידן טל גילה שלפעמים, התשובות נמצאות קרוב מאוד – בשבת אחת שקטה, בקידוש עם המשפחה, ובקיום רצון הבורא.

לריאיון המלא ולעוד עשרות כתבות מגזין מרתקות ובלעדיות - חפשו ערוץ 2000

”

להכניס גול זה
סייעתא דשמיא
– לפעמים הייתי
בועט עקום
ומבקיע

“

שנים ומשקיע. היהדות שלנו היא מאוד עמוקה. להיות יהודי זה לא דבר קשה כמו שאנשים חושבים. זו דרך. אבל לכל אדם יש דרך בחיים. כמו שהוא דואג לעצמו בעבודה, כמו שהוא דואג לעצמו עם המשפחה, כמו שהוא עושה הוראות יצרן לרכב שלו, לבית שלו, אז גם זה, יש לנו הוראות יצרן שלנו, וזה שומר עלינו הכי טוב."

עוד לפני שהתחלת להתחזק, הגעת למרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל. מה הוביל אותך אליו?

"שיחקתי אז בירושלים, ואמרו לי: 'גדול הדור נמצא בירושלים, אך אתה לא הולך אליו?' אז הלכתי אליו ולקחתי איתי את הילדים שלי, שהיו אז בן דתי. במקום לשבת בשקט – הם שרו שם בחדר של הרב שירי שבת, והרב שר איתם ושמח איתם. זה קרה בשולחן שלו בחדר הגדול עם כל הספרים. אני זוכר את זה כאלו זה קרה אתמול."

למה חזרת בתשובה?

"תראה, בדרך כלל בן אדם שחוזר בתשובה, חושבים שמישהו מהמשפחה שלו נפטר או שיש לו בעיות בחיים האישיים. אצלי זה היה אחרת – ממש בשיא הקריירה שלי. עשיתי שבת אצל רבי דוד אבוחצירא כשאני בכלל לא מכיר את השבת."

ואיך הייתה החוויה הזו עבורך?

"זה היה רוגע אחר, משהו אחר, אוכל אחר. הכול אחר, הכול שונה. שמחה אחרת. בקידוש ביום שישי בלילה, לא נעים להגיד, אבל לא הכרת את הדבר הזה. כמוכן שהכרתי את המושג 'קידוש', אבל לא באמת. רוחנית זה נשאר אצלי עמוק מאוד."

אז בעצם התחלת להתחזק כשנה וחצי לפני שפרשתי מהכדורגל. האם הפרישה הייתה בעקבות החזרה בתשובה?

"היו לי הרבה מחשבות לא להיות באזור הזה שהוא לא נוח לי. בהתחלה זה היה מובן מאליי שאני אהיה בכדורגל, ואחר כך כבר לא... הרגשתי שאני מעדיף דברים יותר אמיתיים, נקרא לזה, בשבילי."

קראת לבן שלך מירון בגלל הקשר המיוחד שלך לרבי שמעון בר יוחאי. אבל לא היית אז דתי, אז

מול נוף עוצר נשימה, באוויר הצח בגינה הרחבה של בית הלוחם ירושלים, פגשנו את מי שהיה מגדולי הכדורגלנים הישראלים – עידן טל. בריאיון בלעדי לערוץ 2000 טל שובר שתיקה ארוכת שנים ומספר על המסע הרוחני שעבר – מזריקת אדרנלין יום יומית באצטדיונים הגדולים בארץ, מול עשרות אלפי אוהדים, ועד השקט והשלווה של חיי התורה והמעשים הטובים.

למה בחרת להיפגש דווקא בבית הלוחם?

"זה מקום נהדר שהמדינה הקימה בשביל חיילים שנפצעו במלחמות השונות. כאן הם באים להירגע ולטפל בנפש. יש פה את הברכה המפוארת, המדשאות הנהדרות, ויש כאן רוגע אמיתי. אני מתנדב כאן, משתדל לעשות טוב ושמח. ברוך ה' הצלחתי להתחבר למשפחה פה של בית הלוחם להיות מאמן של לוחמים שנפצעו."

רבים שלא שמעו אותך כל כך הרבה שנים בטח

ישאלו: "לאן נעלם עידן טל?"

"נעלם" זו מילה גדולה מדי – לא נעלמתי, הלכתי למקומות שלי. מקומות שאנחנו מרגישים בהם טוב, לעשות טוב לאנשים. לפני שפרשתי, העולם קצת נראה לי הפוך פתאום, התחלתי לברר דברים."

מה הניע אותך להתחיל את התהליך הרוחני הזה? מה הרגשת בעולם הכדורגל?

"כל מי שהופיע מול קהל של 70 או 80 אלף באנגליה, ספרד ובארץ יודע שתמיד יש איזו נחיתה, ואחריה עלייה, ושוב נחיתה. פתאום אתה מוצא את עצמך מחפש איזון ומשהו אמיתי. אז לא נסעתי להודו כמו כולם לחפש את היהדות שלנו, אבל כן חיפשתי אותה פה באיזושהי דרך."

לאט ובטוח הבנתי שיש לנו יהדות יפה ומופלאה. לא פשוטה, נכון, כי צריך להבין אותה לעומק וללמוד, כמו שכל דבר לומדים. כמו שפרופסור רוצה להיות פרופסור, הוא לומד הרבה

לקירוב
ולזיכוי
הרבים

מגוון עצום
של תכנים
מתעדכנים
כל הזמן!

אתר
ערוץ
2000

ערוץ 2000

>> עידן טל

בגן האמונה

המשפיע
הרב שלום ארוש

"ליל הסדר שבו חינינו לאורחים"

לליל הסדר היא שלמרות הרצון שלנו, אנו מוכנים להתבטל למה שה' ירצה.

אם ה' רוצה שעכשיו לא אתחיל את הסדר – לא אתחיל את הסדר!

אז מה עושים? שרים, רוקדים, לומדים. אם ה' רוצה שנתחיל מאוחר יותר, זהו. ככה ה' רוצה.

יש אנשים עצובים, מדוכאים ומיואשים כי לא הולך להם כמו שהם רוצים. למה? כי הם "רוצים" דברים. אז מה? גם ה' רוצה! האמונה היא אני רוצה כך רק אם ה' ירצה! ואם ה' ירצה אחרת, אני גם ארצה מה שה' ירצה!

לשידור הקבוע ביום חמישי בשעה 20:00, חפשו ערוץ 2000

הנקודה היסודית שאיתה אנו צריכים לבוא לליל הסדר היא אמונה.

קודם כול, להבין שה' מחליט כיצד ייראה הסדר.

אם משהו לא הולך כמתוכנן, אדם יכול להתחיל להתעצבן ולכעוס, ובמקום "ליל סדר", יכול להיות לו ליל תשעה באב חלילה... וכל זה כי הוא לא בא עם אמונה.

באחת השנים, אמרתי לאשתי: "נתפלל מוקדם, כדי שנתחיל את הסדר מוקדם". רציתי שהילדים לא ירדמו. "תודיעי לאורחים שלנו שיתפללו מוקדם – כדי שנתחיל מוקדם".

והנה, חזרתי מבית הכנסת, ואחד מהאורחים יחד עם אשתו לא הגיעו... הם התפללו במניין מאוחר והיינו צריכים לחכות להם כמעט שעה וחצי.

באתי עם רצון לעשות סדר מוקדם, אבל לה' יש סדר משלו והוא קובע מתי אתחיל את הסדר שלי!

זו ההסתכלות שצריכה להיות לנו על כל החיים: לאדם יש כל מיני תוכניות בחיים, אבל לפעמים לקב"ה יש תוכניות אחרות. והאמונה שאנחנו צריכים לבוא איתה

זמן
קריאה:
דק' 1

דברים שחייבים לדעת על בדיקת חמץ

1 בדיקת חמץ נערכת בליל י"ד בניסן לאור הנר, כתקנת חכמים.

2 לפני הבדיקה מברכים "על ביעור חמץ". נוהגים להניח עשרה פתיתי חמץ עטופים במקומות שונים בבית.

3 נהגו לעשות את הבדיקה לאור הנר ובעזרת מצה. בודקים בכל המקומות שמכניסים בהם חמץ במשך השנה, כולל כיסים וארונות.

4 אחרי הבדיקה מבטלים את החמץ באמירת "כל חמירא", ולמחרת שורפים את החמץ שנמצא יחד עם שאר החמץ שנשאר.

5 חשוב לנקות היטב את הבית לפני הבדיקה, אך הבדיקה עצמה היא חובה ואין הניקיון פוטר ממנה.

6 השנה, שליל הסדר חל במוצאי שבת – אין לבדוק את החמץ בשבת, ועל כן מקדימים את הבדיקה ליום חמישי בלילה, החל מצאת הכוכבים, ושורפים את החמץ ביום שישי למעט הנצרך לשבת.

סגולה מיוחדת בצאת שבת!

הרצנים שבוע מבורך, יעמדו במוצאי שבת קודש, ויאמרו בכונה את הפסוק "ויהי נועם ה' אלוקינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו". מיד לאחר מכן, ממשיכים באמירת ברכת הכהנים המשולשת: "יְבָרְכְךָ ה' וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר ה' פְּנֵי אֲלֶיךָ וְיַחֲנֶךָ: יֵשֶׁא ה' פְּנֵי אֲלֶיךָ וְיִשֶּׁם לָךְ שְׁלוֹם".

לשידור הקבוע ביום שני בשעה 19:00 –
חפשו ערוץ 2000. ליינוץ אישי וברכה מהרב,
חיינו: 073-3212995. ניתן גם להזמין את הרב
לחוג בית ללא עלות וללא התרמה –
073-3212992

חנוך לנער - הרב דניאל אוחיון - מומחה עולמי לחינוך ילדים - מרבני ערוץ 2000

"הגרמנים החרימו את מרבית המזון"

זמן
קריאה:
דק' 1.5

חינוך ילדים הוא מסע מורכב, ואין מפת דרכים אחידה שמתאימה לכל ילד. כל נשמה שהופקדה בידינו ניחנה בטבע ובתכונות אופי

ייחודיות, המחייבות אותנו לנישה מותאמת אישית. בדרך זו אנו זקוקים לסייעתא דשמיא ונדרשים להרבות בתפילות ותחנונים לפני הקב"ה, שכן בחינוך אנו לובשים ופושטים תפקידים שונים ומגוונים: פעם שוטר, פעם מורה, פעם מגשר ועוד.

ההורים צריכים להיות בבחינת "תופח על מנת להתפוח" – לשמש דוגמה אישית לילדיהם בתפילה, בלימוד התורה, באופן הדיבור, בהתנהגות וביחס שהם מפגינים אחד כלפי השני.

לצערנו, ישנם הורים הסבורים כי די בכך שהם מספקים לילדיהם חדר נפרד וממלאים את כל צורכיהם הגשמיים. אך האמת היא שאין בכך די.

אם ההורים לא יקרינו מאישיותם ומהתנהגותם על צאצאיהם, אם לא ישמשו דוגמה אישית גם בענייני הרוח – אל להם להתפלא לאחר מכן מדוע ילדיהם אינם צועדים במסילות התורה והמצוות.

בספר "לב אליהו" משתף הגאון רבי אליהו לופיאן זצ"ל סיפור מרגש על מסירות נפשם שלו ושל רעייתו לחינוך ילדיהם:

"במלחמת העולם הראשונה הייתי אברך צעיר. באותה תקופה שלטו הגרמנים בליטא במשך ארבע שנים קשות. הרעב היה מנת חלקם של רבים, שכן הגרמנים החרימו את מרבית המזון, והותירו לתושבים רק שיבולת שועל במידה מצומצמת. המצב היה קשה ממשווא.

באותם ימים למדו בניי ביישיבת טלז המפוארת, וגם הם חוו רעב ללחם. למרות המצוקה הכלכלית, דחקנו את עצמנו ושלחנו להם חבילות מזון, עד כמה שידנו

הרב אליהו לופיאן זצ"ל

הייתה משגת.

יום אחד נכנסו

השכנים לביתנו, וכשראו

את העוני והדחק ששררו

בו, פנו לאשתי בתמיהה: 'מדוע

אתם חיים בדוחק ובמחסור כה גדול?

במקום שכל בניכם ילמדו בשיבות –

שלחו חלק מהם לעבוד!

רעייתי הצדקת השיבה במילים שחדרו ללב:

'בעולם הזה אני חפצה כלל שהם יסייעו בידי. יש לי את ריבונו של עולם שיעזור לי! אולם רצוני עז מאד שהם יעזרו לי כאשר אהיה בעולם האמת, העולם הנצחי...'

סיפור מופלא זה מלמד אותנו על סדר העדיפויות הנכון בחינוך – השקעה בערכי הנצח על פני נוחות זמנית בעולם החולף.

לשידור הקבוע ביום ראשון בשעה 11:00, חפשו ערוץ 2000.
ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות וללא התרמה –
חיינו: 073-3212992

זמפשו >>>
פנים מול פנים עם 6 מחבליים: "קיבלתי שיתוק"

והשבוע – "אני אבו רמי, אבו רמי!" – כך נשמע קולו של רמי דוידאן ברגע האמת, מול שישה מחבליים חמושים, כאשר חייה של לידה קטנה וחייהם של מאות יהודים נוספים תלויים במילה אחת נכונה.

בריאיון דרמטי בערוץ 2000, רמי דוידאן מספר על אותו רגע מצמרר שבו הכול עמד על חוט השערה:

"רצתי איזה 200 מטר, ופתאום אני רואה את עמית מוחזקת על ידי שישה מחבליים. לקחתי נשימה עמוקה – קיבלתי שיתוק חלקי. תודה לאי, זו הייתה השגחה אלוקית. התחלתי לדבר בערבית: 'אחלן וסהלן, מה שלומכם? איך אתם מרגישים?' אמרתי להם – 'אני אבו רמי, אבו רמי! מוסלמי כמוכם!'"

בקר רוח מדהים ובתושייה נדירה, רמי הצליח לבלבל את המחבליים. הוא המשיך לדבר בערבית שוטפת, שכנע אותם שהחיליים שמאחור עלולים להרוג גם אותו וגם אותם, ושכדאי להם לשחרר את הלידה כדי להימלט מהר יותר.

"אמרתי להם – 'תנו לי את הלידה, היא רק תעכב אתכם!'. אחד מהם הסתכל עליי, ואז – הוא פשוט מסר לי את עמיתו!"

"זה לא אני – זו זכות אבות", מסכם רמי, "זו יד ההשגחה העליונה".

ביצי משק –

זה חתיכת עסק!

באותם עשרים וארבעה מינים – במראם ובשמותיהם – רשאי לאכול כל עוף שאינו מהם ללא בדיקה. אנשים כמונו, שאינם יודעים להבחין בין סוגי העופות, מותרים באכילת עוף טהור רק אם יש להם מסורת, "והוא שיהיה דבר פשוט באותו מקום שזה עוף טהור".

מכיוון שהתרנגולות בימינו עברו הכלאות, עלה החשש שמא מסורת הדורות שהתירה אכילת תרנגולות הפוסקה. בנוסף, היו שטענו שלתרנגולי זמננו יש אחד מסימני הטומאה – שאינם חולקים את רגליהם, ושחסרים להם הסימנים של חרטום רחב וכף רגל רחבה – סימנים המעידים לפי דעת הספרדים שהעוף אינו עוף דורס.

למרות כל הפולמוס ההלכתי, דעת רוב ככל הפוסקים היא שהתרנגולות המצויות כיום בארץ הינן צאצאים של התרנגולות שאכלו אבותינו. השינויים הקיימים בעופות הם אך ורק תוצאה של סלקציה והכלאות עם תרנגולות אחרות כדי לשפר תכונות רצויות.

עם זאת, ראוי לציין את דבריו של מרן הגאון רבי שמואל הלוי ואזנר זצוק"ל, שכתב: "הוברר למעלה מכל ספק שבמינים שמרכיבים, לפעמים הזכר הוא ממין תרנגול עוף שאין לנו מסורה עליו, ולכן עלינו להתעורר ולעמוד בהשגחה חמורה שלא להביא לשחיתת עופות רק ממקור שהוא בדוק מחשש תערובת מינים, ושהאפרוחים גדלים רק ממין שהמסורה ברורה בלי פקפוק בין מצד הזכר ובין מצד הנקבה".

מרבני ועד הכשרות - בד"ץ בית יוסף

את קערת הסדר של כולנו תעטר הביצה הקשה – זכר לקורבן חגיגה שאכלו אבות אבותינו במקדש.

לפני כעשור, התעוררה סערה גדולה בארץ בנוגע לכשרותן של ביצים ותרגולות. כדי להבין את מקור הפולמוס, נחזור קצת אחורה: על פי חוקרי התרגולות, אבי אבותיה של התרגולת המודרנית היה מסוגל להטיל רק כעשרה ביצים בשנה!

לעומת זאת, תרגולות ממוצעת בימינו, מסוגלת להטיל יותר מ-300 ביצים בשנה, וכבר רבע שעה לאחר הטלת ביצה אחת – היא "נטענת" בביצה חדשה; ההתפתחות המרשימה הזו נובעת מהכלאות והשבחות שנעשו במשפחת התרגולות במשך השנים.

כאשר השמועות על מוצאן של התרגולות המודרניות החלו לצבור תאוצה, קבוצת שוחטים ערכה תחקיר מעמיק בנושא. חלקם החלו לפקפק באמינותן של התרגולות, במיוחד מזן הלהגור, ועלה החשש שמא אין מדובר בתרגולות אמיתיות אלא בסוג של תרגולות שעברה הכלאה עם נשר או עוף טמא אחר.

ההלכה קובעת שישנם רק עשרים וארבעה סוגי עופות טמאים, וכל שאר העופות שבועלים טהורים. אולם, רק מי שבקי

כשר לכמה? - הרב ישי חניכה

זמן קריאה: 1.5 דק'

בריאות ע"פ הרמב"ם

הד"ר גיל שחר M.D מומחה לרפואה תזונתית וראש המרכז לרפואת הרמב"ם

לרדת במשקל: אין מודדים הצלחה?

כשאנשים מתחילים תהליך ירידה במשקל, לא פעם הם ממוקדים בדבר אחד בלבד – הירידה במשקל. בדרך זו הם גורמים לעצמם להיכשל – משום שהלחץ מחליש את היכולת להתמודד עם האתגר.

בני אדם חייבים להרגיש הצלחה. כישלון, יבאי לדכדוך וירידה במוטיבציה. כדי להמשיך בתהליך שדורש מאיתנו הקרבה ושינוי הרגלי חיים – אנחנו חייבים "לצבור הצלחות".

לכן, אתם חייבים למצוא מדדים שונים להצלחה ולא רק הגעה למשקל היעד.

הצלחה יכולה להגיע במגוון צורות, ולא רק במשקל: רמת אנרגיה גבוהה יותר, בהירות מחשבתית, שינה משופרת, ביטחון עצמי, תחושת חופש מחיפוש נשנוטים וכדומה.

תשאלו, אבל מה אם אין שינוי? ובכן, בדיוק בשביל זה אציע לכם כלי עוצמתי: פשוט התמקדו במחשבה החשובה ביותר – "אני כרגע עושה משהו טוב לגוף שלי. אני משפר את בריאותי!" זכרו: המשקל הוא פרמטר חשוב מאוד לבריאות, אבל הוא רק פרמטר אחד.

אם עברתם לאורח חיים בריא יותר, גם אם המשקל עוד לא הגיע ליעד שהצבתם לעצמכם, את בריאותכם שיפרתם בוודאות. תהיו בריאים!

זמן קריאה: 0.5 דק'

בריאות, בריאה ובורא

החטבח מירב חלכה

ארק קנייזלך - אפסח

מזכרית:

- למרק:
 3 - תפוחי אדמה
 4 - גזרים
 1 - בטטה
 5 - עלי כרפס
 4 - קישואים
 - מלח לטעם
 - פלפל לבן/שחור לטעם
 - קומץ שמן
 לקניידלך:
 1 - כוס קמח מצה
 1½ - כוסות מים חמים
 - מלח לטעם
 - פלפל לבן/שחור לטעם
 - ¼ כוס שמן
 ½ - כפית אבקת אפיה
 2 - ביצים

אופן ההכנה:

המרק:

- הכניסו את כל ירקות המרק לסיר.
- תבלו במלח, פלפל והוסיפו קומץ שמן.
- כסו במים ובשלו על אש בינונית למשך חצי שעה.

הקניידלך:

- בקערה בינונית, ערבבו את כל מרכיבי הקניידלך יחד עד לקבלת תערובת אחידה.
- הניחו לתערובת לנוח למשך 10 דקות.
- בידיים רטובות, צרו כדורים קטנים מהתערובת.
- הכניסו את כדורי הקניידלך למרק הרותח.
- בשלו למשך רבע שעה.

בהצלחה ובתיאבון!

למוד מתכונים טעימים
ומאוננים חפשי ערוץ 2000

ארץ ישראל
אלה הכתובים

מר שרגא שמידלר
מדריך טיולים מומחה,
חושף את ההיסטוריה
הנסתרת של ארץ ישראל!

אך חרדים ואנשי תורה היו חלק
משמעותי בהקמת המדינה -
וההיסטוריה הרשמית
השאירה אותם מחוץ לסיפור?

אל
תפספסו!
בואו לשמוע את
ההיסטוריה כפי שלא
סופרה מעולם!

LIVE ראשון 14:00
ברעיון 2000

מאירים את הבית

קפיצת גדילה

פתאום, בלי שום הכנה מוקדמת, הילד שלי החליט שהוא הופך את היום ללילה ואת הלילה, לעוד לילה ועוד אחד ועוד.

הוא פשוט לא מפסיק לישון...

בהתחלה, נלחצתי. תהיתי מה קרה לו פתאום, ולמה דווקא עכשיו כשהוא אמור להתחיל לזחול, לרוץ בבית ולגרום לי, אמא שלו, להזיז כל דבר אפשרי מהדרך שלו? וזה לא שהוא זוחל, יושב, עומד, הולך ומתעייף מריבוי הפעולות שהוא עושה, ואז זקוק לשינה הזאת.

"היי, ילד שלי, אהוב", אני מנסה

לפעמים את מזלי. "אני רוצה אותך

ער, פעיל, מקשיב לדיבורים שלי, לסיפורים

שלי שאף פעם לא נגמרים" - אבל העיניים שלו אט-אט

נעצמות, והוא שוקע בשינה עמוקה עוד לפני

שהתחלתי להסביר לו למה כדאי לו להישאר ער רק

עוד קצת.

"בוא נשחק", אני מנסה לשכנע ומניפה את הצעצוע

האהוב עליו - אבל הילד כבר בחלום. אחרי שיטוטים לחוצים במאמרים שונים, הבנתי סוף סוף מה קורה לו, ויש לזה אפילו שם: **קפיצת גדילה**.

קפיצת גדילה היא למעשה תקופה קצרה, לעתים אפילו של יום או יומיים - שבהם צריכת האנרגיה של התינוק עולה, והוא זקוק

ליותר מגע וקרבה.

ואני שואלת - האם לא זה בדיוק מה שהעם שלנו צריך, דווקא בתקופה הזו? קצת לקפוץ, קצת לגדול ויותר להתקרב - למרות

הפערים, למרות הכעסים, למרות שזה אולי הכי קל בעולם וכמעט אוטומטי - לעצום את העיניים, לשקוע

בשינה עמוקה ולשקוע בחלומות. כמו שהתינוק שלי חווה אבני דרך

התפתחותיות, גם אנו כיחידים שמרכיבים את העם הנפלא הזה - מוכרחים להבין שיש אבנים בדרך, אבל הן שם רק כדי שנזיז אותן ולא ניתן להן להפריע

להתפתחות הטבעית שתביא את המשיח ואת בית המקדש השלישי.

איך לשור על האש הפנימית?

וליצום עשייה חיובית כדי להאיר את סביבתנו, חיינו ומשפחתנו.

במעבר לחי"ה הזוגיות, ניתן לראות עיקרון דומה. כשם שבאפיית עוגה טעימה נדרשים תכנון, מדידה ותשומת

לב לפרטים, כך גם בבניית קשר זוגי משמעותי.

ההתאמה האישית לצרכי בן או בת הזוג, הקשבה, סגנון וטעם - כל אלה יפיקו "יבול רגשות" עשיר ואיכותי.

זהו משמעות נוספת של "אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה" בחיינו האישיים.

הציצו "לא תכבה" מעמיד בפנינו אתגר גדול המחייב אותנו "לגדר" את הפתחים

שבגופנו לבל תיכנס "רוח הפרצים" מחוצה לנו ותכבה אותה. שלושת הפתחים המועדים לפורענות בגופנו הם:

העין, האוזן והפה. לכן עלינו

להקפיד שהעין שלנו תתמקד

רק בחיובי ולא בשלילי. עלינו

לאטום את האוזניים כאשר

מושמעים מסביבנו

דברי רכיל ולשון הרע,

ועלינו להשגיח על

מוצא פינו - לבל נהרוס

בן רגע כל חלקה טובה.

כאשר נעשה זאת

- נוכל להגיע למימוש

ייעודנו. הן ברמת הפרט,

והן ברמת החברה.

בידינו הדבר!

השבת, "שבת הגדול", נקרא בעזרת ה' את פרשת "צו" הממשיכה את רעיון חיזוק "המשכן"

שלנו כדי להכיל את האור האלוהי. זאת על מנת לעשות בו שימוש מועיל לא רק עבור עצמנו, אלא

לטובת החברה בה אנו חיים.

אבל הדרך עד לשם איננה פשוטה כלל ועיקר.

העולם היצרי העוטף אותנו ומחבק אותנו "באהבה"

רבה, יעשה הכל על מנת להשבית שמחה זו, כי

זהו ייעודו וזהו מטרת בריאתו.

כדי לחזק אותנו במסענו הקסום בחיים, מצווה בורא עולם בפרשת

השבוע: "אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה..." יש כאן מסר מה רצוי

לעשות על מנת לשמור שהאש התמיד לא תכבה!

הקב"ה מדבר אלינו היום ומבקש שנבין

שכאשר ציווה "ועש' לי מקדש וְשִׁכְנִיתִי בְּתוֹכָם", הרמז

הלשוני מלמדנו שמדובר בבניית המקדש בתוך כל

אחד מאיתנו. כלומר, לאדם ניתנה הבחירה לבנות את

עצמו כמקדש ראוי להכלת האור והשפע האלוהיים.

אותה "אש תמיד" היא הנשמה הפועמת בקרבנו, ואנו

מחויבים לשמור לא רק ש"לא תכבה" אלא שתמלא את ייעודה.

עלינו לדעת ש"אש" יכולה להביע אנרגיה חיובית

ולשמש סמל ליצירתיות וליזמות מרעננת. אך בה

במידה היא יכולה להיות הרסנית, לשרוף הכל ולעורר

מלחמות גדולות. אם נשכיל לבנות את עצמנו כמשכן, נוכל לאפשר ל"אש התמיד", לנשמה שלנו, לדלוק

"אחרי השבעה חזרתי לאהבה - ופתאום הרגשתי ריקנות"

התחרות הקשה Le אולם החרקים

האביב כבר כאן - ומה שנראה בעינינו כפריחה מרהיבה שמכסה את הארץ - **מסתר מאחוריו תחרות קשה בעולם החרקים.** כולם שואפים להשיג את אותו דבר יקר ערך - אבקת פרחים. אבל איך אומרים הילדים, "זה לא כוחות" - משום שרק לחרק אחד יש נשק סודי שמעניק לו יתרון מיוחד: **הכירו את דבורת "בומבוס האדמה"**, היא דבורה שמנמנה ושעירה, שנפוצה באופן טבעי בעיקר ברחבי אירופה, אך ברבות השנים הצליחה להגיע גם לישראל. כמו רוב הדבורים, גם הבומבוס היא חרק חברתי החי בכוורת, והיא צריכה לאסוף כמה שיותר אבקה כדי להאכיל את הקטנטנים בקן. אבל מה קורה כאשר המון חרקים פושטים על שדות פרחים שלמים ומרוקנים אותם מאבקה וצוף? היא פשוט שולפת את הנשק הסודי שלה! ככה, היא יודעת, לאף חרק אין סיכוי מולה. ראשית, היא מסמנת מטרה: פרחים ממשפחת ה"סולניים", שלרוב מאופיינים בציונות ארוכים, ובתוכם נמצאים האבקנים והצוף. דמיינו צינור עם פתח דק במרכז הפרח, שאליו כמעט אף חרק לא יכול להגיע. חוץ מהדבורה שלנו, כמובן.

אבל היא עוד לא התחילה: דבורת הבומבוס מתמקמת על הציונות ונועלת את כנפיה. בעזרת שרירי המעוף החזקים שלה, היא יוצרת תנודות מהירות בגופה - **ומפיקה עד 370 זמזומים בשנייה אחת!**

המתקפה הקולית העוצמתית הזו הודפת את אבקת הפרחים החוצה, ובכך הופכת את דבורת בומבוס האדמה למאביקה הבלעדית של פרחים אלו. הנה לנו דוגמה נפלאה לחוכמה הטמונה בבריאה, המעניקה לכל יצור את הכלים המיוחדים לו, לשגשג ולמלא את תפקידו בעולם.

מצאתי את עצמי מקשיב לכל מילה. אחרי השבעה חזרתי לעבודה. עמדת מול המחשבים ופתאום הרגשתי ריקנות. אחרי שבוע של דברי תורה חיים ונושמים, המסכים נראו לי פתאום כל כך... מתים. בערב, כאשר יצאתי מהחנות, עשיתי משהו שלא עשיתי אף פעם - דיברתי עם ה'. 'אנא, אבא, תקרב אותי אליך', לחשתי. לפתע ראיתי מודעה על קיר - 'שיעור תורה קבוע' על רקע צהוב בולט. הלב שלי פעם חזק. זה היה כאילו מישהו שם למעלה שמע אותי. **הרגשתי בבירור שזה סימן משמיים.** הלכתי לשיעור, ומאז לא הפסקתי. התפטרתי מהעבודה והלכתי ללמוד תורה מהבוקר עד הערב. בניל 25 ראיתי דף גמרא בפעם הראשונה בחיים. הלימוד משך אותי כמו מגנט. המשכתי ללמוד ולאט לאט מצאתי את עצמי הופך לרב ואפילו לראש כולל.

היום, כשאני רואה מודעת אבל, גם אני הולך לנחם, נושא איתי את אותן המילים שהעניקו לי חיים חדשים. לפני כמה שנים פגשתי אותו שוב, את היהודי ההוא עם הזקן והמגבעת. עכשיו הוא כבר זקן ממש, אבל העיניים שלו אותן עיניים. 'היה שווה לי לחיות בעולם הזה', אמר לי עם דמעות, 'רק כדי לראות אותך היום, בתשובה שלמה, בזכות כמה מילים שאמרתי...'

השידור הקבוע ביום שני בשעה 16:00 חפשו ערוץ 2000, ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות וללא התרמה - חייגו 073-3212992

"עבדתי בחנות מחשבים. אהבתי את העבודה שלי - מסכים, מקלדות, משחקי מחשב. זה היה העולם שלי. תורה ומצוות? לא ממש ידעתי מה זה. ואז הגיעה הבשורה הקשה. אבא נפטר פתאום. למרות שלא היינו משפחה דתית, אמא ואני ישבנו שבעה, כמו שכל היהודים עושים. שכנים וחברים באו לנחם, נבוכים מול הכאב של האובדן הפתאומי. ביום השני הדלת נפתחה, ובדלת נכנס יהודי עם זקן ומגבעת. כולם בחדר הסתכלו עליו בתמיהה - 'מה הוא עושה פה?' אין לנו קרובי משפחה או חברים דתיים. הוא התיישב מולי, עיניו היו חמות ואבהיות. 'אני מבקר בבתי אבלים כבר שנים', אמר. 'לא בשביל כסף. ברוך ה' יש לי כל מה שאני צריך. אני רק רוצה לחזק יהודים בזמנים קשים'. הוא התחיל לדבר על אמונה, על ביטחון, על כוחה של תורה. לא הבנתי הכול, אבל הרגשתי שהמילים שלו נוגעות בי. כל יום הוא חזר. הביא איתו מניין לקדיש, העביר שיעורי תורה קצרים.

סיפורי חיים
העולם
החדש

"צוף, פרפר יקר - תזשים את חלונותיך"

להתאמן בכל יום. עם הזמן, הפרפר השתפר. הוא למד איך לנווט ברוח, איך להימנע מסכנות ואיך למצוא מזון. הוא גם התחיל להכיר פרפרים אחרים וליצור חברויות חדשות. יום אחד, הפרפר החליט לעזוב את העץ ולצאת למסע משלו. הוא נפרד מהעץ בדמעות והודה לו על העזרה והתמיכה.

העץ חייר אליו ואמר: "לך, פרפר יקר, ותנשים את חלונותיך. אני תמיד אהיה כאן בשבילך".

הפרפר עף ברחבי העולם, פגש יצורים שונים והכיר מקומות חדשים. הוא חווה רגעים מרגשים, אך גם התמודד עם אתגרים לא פשוטים. מפעם לפעם היה חוזר לבקר את העץ, שהיה שמח לראות את הפרפר גדל ומתפתח. העץ ידע שהפרפר למד הרבה על החיים והפך להיות פרפר חזק ועצמאי. יקירי, מהסיפור הנפלא הזה אנחנו לומדים שתמיד

בלב היער עמד עץ ענק ומרשים. העץ היה זקן מאוד, וראה עונות רבות מתחלפות. הוא צפה בציפורים בונות את קיניהן על ענפיו, בחיות מחפשות מחסה בצילו ובפרחים שצומחים סביבו. יום אחד, נחת על אחד מענפיו של העץ פרפר קטן ויפה. הפרפר היה צעיר וחסר ניסיון, והוא פחד מאוד מהעולם הגדול.

העץ פנה אל הפרפר בעדינות ושאל אותו לפרש דאגתו. הפרפר סיפר לעץ על פחדיו ועל כך שהוא לא יודע מה לעשות בחייו. העץ הקשיב לפרפר ואמר לו: "אל תפחד. החיים הם מסע ארוך ומלא הפתעות. לפעמים יהיו קשיים ואתגרים, אבל תמיד יהיו גם רגעים יפים ומרגשים. עליך ללמוד לעוף, להתמודד עם הפחדים שלך ולגלות את העולם". הפרפר הקשיב לעץ והבין שהוא צודק. הוא החליט לא לוותר על החלומות שלו והתחיל להתאמן בתעופה. בהתחלה היה לו קשה, והוא נפל כמה פעמים. אבל הוא לא התייאש והמשיך

עד שתקראו את זה, אהיה כבר נשואה!

יום זרים

כתה יד גדול - מה זה אומר אליך?

"מחר את מתחתנת,
מה את עובדת?"
לשבת יום לפני החתונה
שלי ולכתוב טור, היה נראה
לי קצת אבסורדי, אבל מה
לעשות, זה מה שקורה כשיש לך
בוס שיושב לך על הראש.
למרות שכבר אמרתי את
זה - לפחות בהרגשה שלי
- כבר אינספור פעמים, גם
הפעם "סוג של" אפתח בזה:

הדרך של השידוכים יכולה להיות מעייפת, לפעמים קשה,
לעיתים מאתגרת וצובטת את הלב.
אבל השידוך הנכון יכול להגיע ברגע.

"חוטפים לי את הילדה", שמעתי את אימא שלי מתחילה
למלמל לאחרונה. אמנם הכול בהומור, אך נשמע גם שהיא
מקרינה מעט מהפחד שהילדה שלה עוזבת לכיוון אחר; נשמע
שהיא מתחילה להבין שבנסיעה חזור מהחתונה היא תהיה קצת
יותר "חסרה".

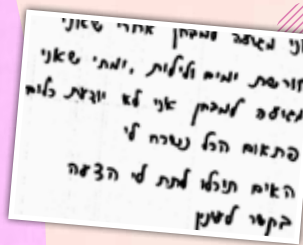
אני חושבת שהבנתי משהו בתקופה מאז האירוסין: הערך
שבית יכול לתת לך כאדם, החמימות, החיבוק התמידי,
האהבה והשמחה - לצד גם הצחוקים שהרימו אותי ברגעים
קשים - לא יכולים להשתוות לשום דבר אחר.

עכשיו, בלי ששמי לב, נראה לי שאני מבינה שכל
הטענות שלי במשך השנים על ההורים ש"לא עזרו לי
מספיק", שהטחתי בפניהם ש"אני לבד בתהליך הזה",
ועוד מיני אלו - לא היו נכונות. אפשר לומר שהייתי קצת
כפוית טובה.

למרות זאת, ברגעי האמת, ההורים שלי ידעו
לחפש - וגם למצוא אותי, הם ידעו הכי טוב מכולם
להושיט לי יד בזמן שאני התחפרתי מתחת
לשמיכה, במחשבה שאני לבד.

ההורים שלי הם העוגן שלי. ועכשיו, לילה
לפני החתונה, אני שמה לב שהם ממש
מתרגשים.

הם כאן בשבילי; מתרגשים יחד
איתי, מצפים לצעוד איתי בדרך
לחופה - ולהושיט לי שוב את
היד, האהבת והעוטפת,
ברגע הכי מרגש של חיי.

בחול המועד פסח - פוזשים את החיות

לקראת פסח, הטור שלנו על עולם החי לובש אופי מעט שונה -
המלצות לטיול בחול המועד!

כשאני מקבל בקשה להצעה למסלול בצפון מדבר יהודה, כמעט תמיד
אני מפנה לאחת משלוחותי של ואדי קלט. הנחל המרהיב מתחיל מנחל
פרת, עובר דרך עין מבוע ומסתיים בעין קלט. כמויות המים האדירות והעושר
הביולוגי הכולל המוני בעלי חיים הופכים את הנחל לאחת מהנקודות המומלצות
ביותר באזור. בנחל תוכלו לפגוש מגוון עשיר של בעלי חיים: המוני דגים, צפרדעים,
סרטנים, נחשי מים לא מזיקים ועופות מדבר כדוגמת ציפור הטריסטרמית.
חשוב לדעת כי הכניסה מכיוון עין פרת כרוכה בתשלום לרשות הטבע והגנים, בעוד
שעין מבוע וואדי קלט הם בכניסה חינמית. עם זאת, מומלץ לוודא מראש שהם פתוחים
למבקרים. תמיד כדאי להצטייד בהרבה מים, כובעי שמש וקרם הגנה. חשוב להקפיד שלא
לפגוע בטבע ובבעלי החיים - ולהימנע מכניסה לאתרים שלא בשעות
הפעילות המוגדרות או לסטות מהמסלולים המסומנים.

מזהים מה מסתתר בתמונה?

נראה אתכם
מזהים מה
מסתתר בתמונה
השמאלית

התשובה לחידה
של המגזין הקודם:
גפילטע פיש

כתבו לנו למייל, ואולי תזכו בפרס!
MAG@TV2000.CO.IL

רוצים מתכון מוצלח לקנייה?

מחפשים משהו יוקרתי אבל קל להכנה?
או אולי מתכון חדש לכבוד שבת המלכה?

כנסו וגלו את מאגר
המתכונים העצום שלנו
עם מגוון רחב של מתכונים לבחירה:

www.tv2000.co.il

מאיר היל

שמתו לב
לתופעה מוזרה -
חמשת הימים הראשונים
שאחרי סוף השבוע הם
תמיד הכי קשים...
במקרה הם גם נקראים
"ימי עבודה".

לבני
ובנות
5 עד 12

מָצָא 5 הַהֲדָלִים

כמו שכלנו נעשה בליל הסדר, גם משה הקטן
מסב מול קערת הסדר שלו. חושבים שתוכלו
למצא מה נשתנה בין התמונות?

הילדה שענתה נכון על החידות
וזכתה בפרס היא:
שירה זעפרני
מאשדוד

מַצְרָכִים:

- מצה
- 50 גרם שוקולד
- (עדיף שוקולד חלב)
- כף שמן
- אגוזי מלך קצוצים

הכונתבת הנה ילדה בת 12

ילדי האלפים

מאיר זואטה

עֲנֵה הָרֵב: "הַכֶּסֶף הַזֶּה בְּכָלֹל לֹא שָׁלֹה!"

שְׁלוֹם לָכֶם יְלָדִים צְדִיקִים!

אתם יודעים מהו "יריד"? בואו אספר לכם!
יריד הוא מקום מיוחד שאליו מגיעים הרבה
אנשים שמוכרים דברים שונים - צעצועים,
בגדים, מאכלים ועוד הרבה דברים מעניינים.
כלם מגיעים לכמה ימים למקום אחד, וכך
מי שרוצה לקנות משהו, יכול למצא
הכל במקום אחד.
היום אספר לכם ספור מיוחד
שקרה ביריד...
היה פעם יהודי שהיה לוה
כסף מחבריו כדי ללכת ליריד
לקנות סחורה. אחר כך היה מוכר
את הסחורה במשך כל השנה,
מחזיר את ההלוואה לחברים, וכך היה
מתפרנס.

שנה אחת קרה דבר עצוב - האיש חלה ולא
יכול היה ללכת ליריד. מה עשה? בקש מאשתו
שתלך במקומו. האשה הצדקת הסכימה מיד
ויצאה לדרך עם כל הכסף שלו.
אבל אז, לצערה הגדול, כשהגיעה ליריד,
אבדה את הארנק עם כל הכסף!
תארו לעצמכם כמה היא היתה עצובה
ומפחדת! מה תגיד לבעלה? איך יחזירו את
ההלוואה? ממה יתפרנסו השנה?
האשה בכתה וצעקה, עד שכלם ביריד שמעו
על מה שקרה. והנה פלא! פתאום איש אחד בקהל
אמר: "אני מצאתי ארנק עם כסף!"
האשה שמחה מאוד, אבל אותו איש אמר משהו
מפתיע: "לפי ההלכה, אני לא חייב להחזיר את
הכסף, כי אין על הכסף סימן מיוחד שמוכיח שהוא
שלי, וגם את כבר התיאשתי ממנו..."
האשה לא וותרה. היא הלכה עם אותו אדם
לרבי יצחק אלחנן ספקטור זצ"ל, שהיה רב העיר.
הרב הקדוש שמע את הספור ופסק: "האיש צריך
להחזיר לה את הכסף!"

האיש התפלא מאוד ושאל: "למה אני
צריך להחזיר? הרי ההלכה אומרת שאם
המאבד התיאש, לא צריכים להחזיר?"
ענה הרב: "הכסף הזה בכלל לא שלו! הוא של
בעלה! והבעל שלה בבית ובכלל לא יודע מה
קרה, אז איך יתיאש?"
ילדים, אתם מבינים מה הרב
אמר כאן? האשה לא יכולה
להתיאש ממה שהיא לא
שלה. רק מי שבאמת הבעלים
על הדבר יכול להחליט אם
להתיאש או לא.
ועל זה אמר הרב ה"חזון איש"
דבר מדהים: "כל מה שיש לנו
בעולם הזה הוא לא שלנו! הכל שייך
לקדוש ברוך הוא! לכן, אין לאף אחד
מאתנו בכלל זכות להתיאש!"
חשבו על זה רגע: החיים שלנו, הגוף שלנו,
הפשרונות שלנו - כל אלה הם מתנות מה' יתברך.
אם כך, איך נוכל להתיאש ולתת לקשיים לנצח
אותנו?
היתה לכם בחינה קשה? או מישהו אמר לכם
משהו לא נחמד? אל תתנו ליצר הרע להכניס
בכם יאוש! האיש הוא כמו סחורה שהיצר הרע
מנסה למכר לכם, אבל האמת היא שיאוש בכלל
לא קיים בעולמו!
מה אתם אומרים, ננסה השבת הזאת לא
להתיאש גם כשקשה? אולי תחשבו על משהו
שהיה לכם קשה, ובמקום להתיאש, תמצאו
דרך להתמודד אותו בשמחה? נספר להורים או
לחברים על הספור המדהים הזה, ונחשב יחד איך
אפשר להתגבר על היאוש.
שבת שלום!

ניתן להשיג את ספרי הבדיחות "כל יום פורים" עם משלוח עד
הבית 052-4770297, להאזנה למאות שיעורים לילדים, פרשת
שבוע וסיפורי צדיקים חדשים: "מאיר גואטה - מתוקים מדבש"

הַלֶּכֶה לַאֲחֵן שֶׁת

מכירת חמץ

על ידי מכירת החמץ לגוי, החמץ נחשב כבר
לא ברשותו של היהודי אלא ברשות הגוי.

אסור ליהודי להשאיר ברשותו אפילו מעט חמץ
בפסח, ועליו לבער את כל החמץ לפני החג. אולם

ילדים עם המַחְזִין

מזל טוב לילד
הצדיק דניאל בן
טולילא - שחגג
יום הולדת עם
משחק קלפים
מקורי מהשערים
של מגזין
"מאירים"
את השבת!"

פסוק מההפטרה

תנו פסוק:
יש לכם רציון מה הציור מהאזן? שלחו לנו תגובה!

פתרון לחידה משבוע שעבר:
עם זו יצאתי לי תהלתי יספרי

יום דיים

היכן מסתתר?

עדן ויהונתן בודקים חמץ: החבאנו עשר פרוסות לחם ברחבי המגזין. חושבים שתוכלו למצא אותן?

חידה?

מה יצק משה על ראש אהרן?

תשובה לחידה משבוע שעבר: תור או בן יונה

הדיווח

הרגע חזר שדלת נטרקת לך בטעות, ומהבילה אתה פותח אותה וסוגר אותה שוב, אבל הפעם בעדינות...

חניתי כל כך גרוע, שכשחזרתי ראיתי פקח מדביק לי תו נכה...

את הסיפור המלא ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות

המאבחרון של חני | חני פרי

מקלות מצה בשוקולד ואגוזים

מתכונים שילדים יכולים להכין לבד

אפן ההכנה:

1. ממסים את השוקולד עם כף שמן.
2. חותכים את המצות בזהירות לרצועות ברחב שני סנטימטר.
3. טובלים בשוקולד משתי הצדדים.
4. אחר כך מניחים בצלחת עם אגוזים קצוצים.
5. מכניסים למקרר למספר דקות עד שהשוקולד מתקשה. בתאבון וחג שמח!

מצטלמים עם המגזין בפסח

1. אתם מצטלמים עם המגזין ליד שלחן החג
2. שולחים לנו את התמונה למייל MAG@tv2000.co.il
3. ונקנים להגרלה על פרסים יקירי ערך

שולחן מלכים אמיתי

עם מגזין מלכותי

**אֶנְחֵנוּ מִדְּפִיסִים, אַתֶּם מְפִיצִים
כָּלֵנוּ מִזֵּכִים אֶת הָרַבִּים**

לקבלת המגזינים חייגו או סרקו עכשיו:

073-2866527 ☎
"אין זכות במזכה הרבים"

**משלמים רק עבור המשלוח,
ומקבלים את המגזינים להפצה - בחינם!**

**ומזכים את הרבים בתוכן
שיאיר להם את השבת והנשמה**

ניתן להקדיש את זכויות הדפסת המגזין

לעילוי נשמה, לרפואה, להצלחה, לפרנסה, לבריאות, לחינוך ילדים, לשמירה, וכל דבר שחשוב ויקר לכם!

לפי סעיף 46
ניתן לתרום מכספי מעשר